

Mål T-369/03 R

Arizona Chemical BV m.fl.
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Direktiv 67/548 — Krav på skyndsamhet”

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 16 januari 2004 . . . II - 208

Sammanfattning av beslutet

1. *Interimistiskt förfarande — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Krav på skyndsamhet — Fumus boni juris — Kumulativ karaktär — Avvägning mellan samtliga berörda intressen — Rättens utrymme för skönsmässig bedömning i förfaranden om interimistiska åtgärder*
(Artikel 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

2. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Negativt förvaltningsbeslut — Krav på skyndsamhet — Allvarlig och irreparabel skada — Bevisbörla*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
3. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Ekonomisk skada — Situation i vilken sökandebolagets existens kan äventyras — Bedömning i förhållande till situationen för den koncern som bolaget tillhör*
(Artiklarna 235 EG, 242 EG, 243 EG och 288 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

1. Interimistiska åtgärder kan beviljas av rätten i det interimistiska förfarandet, om det har fastställts att beviljandet vid första påseendet framstår som faktiskt och rättsligt befogat (*fumus boni juris*) och att åtgärderna ställer krav på skyndsamhet på så sätt att de — för att undvika att den som ansöker om de interimistiska åtgärderna orsakas allvarlig och irreparabel skada — måste beviljas och ha verkan redan innan målet har avgjorts i sak. Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att det inte kan förordnas om interimistiska åtgärder när ett av villkoren inte är uppfyllt. Rätten skall även i förekommande fall göra en avvägning mellan de föreliggande intressena.

Vid denna helhetsbedömning förfogar rätten över ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning och den är fri att med avseende på de särskilda omständigheterna i fallet i fråga avgöra det sätt på vilket det skall prövas om dessa villkor är uppfyllda liksom i vilken ordning denna prövning skall utföras, då det inte finns någon bestämmelse i gemenskapsrätten i vilken det föreskrivs ett redan upprättat analyschema för bedömningen av om det är nödvändigt att bevilja interimistiska åtgärder.

(se punkterna 31–33)

De begärda åtgärderna skall vidare vara interimistiska i den meningen att de inte föregriper avgörandet av rätts- eller bevisfrågorna i tvisten eller på förhand motverkar följderna av det avgörande som senare skall meddelas i sak.

2. En ansökan om uppskov med verkställigheten kan i princip inte framställas mot ett negativt förvaltningsbeslut, eftersom beviljandet av ett sådant uppskov inte kan leda till att sökandens ställning ändras.

Frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall vidare bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. Det är tillräckligt att skadan, särskilt när den beror på förekomsten av ett flertal faktorer, är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet. Sökanden är dock skyldig att bevisa de omständigheter som ligger till grund för antagandet att han kommer att lida sådan allvarlig och irreparabel skada.

(se punkterna 62, 71 och 72)

3. En rent ekonomisk skada kan inte, förutom i undantagsfall, anses irreparabel eller ens svår att avhjälpa, eftersom den senare kan ersättas ekono-

miskt. En sådan skada, vilken inte upphör enbart genom att domen i målet rörande huvudsaken verkställs, utgör en ekonomisk förlust som kan kompenseras genom de möjligheter att väcka talan som anges i fördraget, särskilt i artiklarna 235 EG och 288 EG.

När det görs gällande att sökandebolagets ekonomiska situation kommer att påverkas och att bolagets fortsatta existens därmed äventyras, skall rätten vid bedömningen av sökandens faktiska situation ta hänsyn till bland annat det som utmärker den koncern som sökanden tillhör genom sina aktieägare.

(se punkterna 75 och 87)